

MOĆ KRIŽA I

Alan Vincent

MOĆ KRIŽA I

Alan Vincent

Sažetak:

Ova poruka je prva od 6 koje govore o moći križa. Alan Vincent pokazuje nam kako Isus, koji je umro za mene (prvi učinak križa) omogućuje silu križa i moć da moj grijeh bude oprostjen i otklonjen. Isus je umro za nas kako bi platio traženu cijenu za grijeh i prema tome zadovoljio Božji gnjev te otklonio svako Sotonino pravo nad našim životima.

Biblijski stihovi:

Izaija 53:4-7, 10, Izaija 64:6, Rim1:16,1 Kor: 1:17-20,1 Kor: 2:1-2, Kol: 2:13-15,1 Iv: 2:2

MOĆ KRIŽA, 1 dio

Alan Vincent

Htio bih podijeliti riječ za koju osjećam da je Bog poput vatre rasplamsao u mom srcu a radi se o tome da nikada ne smijemo izgubiti pogled na temelj na kojemu sve stoji, odnosno temelj naše vjere.

Okrenimo poslovnici 1. Kor, 2:1-2

I ja kad dođoh k vama, braćo, da vam navijestim svjedočanstvo Božje, ne dođoh s visokim govorom ili mudročću, jer ne držah zgodnim među vama išta drugo znati osim Isusa Krista, i to razapetoga.

Htio bih vam malo dočarati pozadinu ovoga stiha. Ako se osvrnete na knjigu Djela i pročitate poglavlja 17 i 18, vidjet ćete da Pavao dolazi u Europu. On ima viziju za odlazak u Atenu. Međutim, ima i viziju o čovjeku iz Makedonije. Duh mu ne zabranjuje da ode u Aziju ali mu govori da prvo ode u Europu. Dakle, Pavao ulazi u Europu kroz vrata Makedonije. Odlazi u Filipe, Solun a zatim stiže u veliku prijestolnicu Atenu. Atena je tada bila kulturno srediste već dugi niz godina. Došavši tamo, nalazi da je grad prepun intelektualaca koji su razvili filozofiju na kojoj se temelji i današnji humanizam. Grčka filozofija je temelj humanizma zbog toga što su Grci uzvisivali čovjeka poput boga i davali mu božanske osobine. Bili su uvjereni da savršen čovjek stvara savršen svijet. Dakle, Pavao dolazi u Atenu i nalazi sve te obrazovane i pametne ljude. Vidio je mnoštvo hramova posvuda koji su bili sagrađeni za svakojake bogove i vrste bogova; mogli ste se klanjati kojemu ste htjeli, (u smislu- pa ipak, obrazovani smo, nismo ograničeni). Imali su čak i hram "nepoznatom" bogu, da slučajno ne bi kojega izostavili! Pavao, koji je, naravno, bio briljantan intelektualac i koji je imao nevjerojatan um, mislim da se prebacio u intelektualan način razmišljanja kad je dospio u Atenu i kada ga je sveukupno intelektualno ozračje počelo plašiti. Ako čitate njegovu propovijed koju je održao na Aresovom brežuljku (Ares je grčki bog rata), vidjet ćete da se on obraća njihovim prorocima, obraća se njihovim pjesnicima i onome što oni čine. Vrlo se lukavo dotiče činjenice da oni imaju hram nepoznatom bogu. Kao dio izuzetnog intelektualnog izlaganja to je fantastično. Ali zapravo, značajnija crkva u Atenu nije osnovana. Nekoliko ljudi se spasilo ali ništa se nije uzburkalo niti je bilo probuđenja. To je povijesna činjenica. Imam osjećaj da dok je Pavao napuštao Atenu i dok je bio na putu za Korint (Korint je bio trgovačko srediste cijelog makedonskog područja dok je Atena bila njegovo kulturno srediste. Trgovalo se cijelim Sredozemljem, čak i do Indije a u Europi do Britanije i Francuske. Brodovi su dolazili i odlazili; (bio je to vrlo bogat grad i vrlo nemoralan grad.) Dok je stizao u Korint, pitao je Gospoda: "Bože, što je pošlo po zlu u Atenu? Zašto nisam vidio snagu koju obično viđam, zašto se narod nije barem

uskomešao, kad već nije bilo probuđenja? To se jednostavno nije dogodilo. Nekoliko ljudi je uzvjerovalo, ostavili smo malu, slabašnu crkvicu a Atena je ostala nepromijenjena”

Vjerujem da je Bog počeo usmjeravati svog slugu Pavla i do vremena njegova dolaska u Korint , Pavao je odlučio,

“Nikada više neću ponoviti tu pogrešku:”

Kad je stigao u Korint, rekao je,

“ Odlučan sam da među vama ne znam ništa drugo osim Krista Isusa, i to razapetoga”

Neki od vas već znaju o mojoj prošlosti. Bio sam ateist, znanstvenik istraživač i radio sam za “Kodak” prije dosta godina. Bio sam jedan od njihovih nadolazećih briljantnih znanstvenika pred kojim je bila sjajna budućnost. Kristu sam doveden slučajno od strane dvaju mormonskih misionara. Tako sam se spasio. Razlog tomu je moja ljubav prema intelektualnim debatama. Iz nekih razloga zanimao me je odlazak u SAD. To je bilo 1956 ili 1957. Htio sam otići u Ameriku, u zemlju gdje cijene energične ambiciozne ljude i mislio sam pritom kako ću tamo zarađivati puno više i da ću si moći priuštiti veći auto. Iz nekih posve vlastitih razloga namjeravao sam emigrirati u SAD. Kada su mi to dvoje mladih Amerikanaca prispjeli na vrata, htio sam razgovarati s njima o Americi, a ne o njihovoj religiji. Oni su bili uporni, ako već moraju sa mnom pričati o Americi, pola sata će iskoristiti da mi propovijedaju svoju religiju. Tako smo se i dogovorili za slijedeći kompromis: oni prvo govore o Mormonizmu a potom razgovaramo o Americi. Otpočeli su posjećivati moj dom redovito svakog ponedjeljka na večer i postavljati načela Mormonizma. Ja sam imao kršćansku pozadinu ali što je još važnije: imao sam baku koja se molila za mene! Haleluja! Ona je sad s Gospodom ali vjerujem da je već onda stekla garanciju za moje spasenje. Kada sam počeo pričati s tim Mormonima, neka stara blijeda sjećanja o onomu što su me učili još u nedjeljnoj školi počela su dopirati u moju svijest. Rekao sam supruzi,

“Mislim da ovi ljudi ne podučavaju kršćanstvo kako treba. Nemam namjeru miješati se, ali samo radi točnosti moram uzeti.....gdje je tvoja Biblija, draga?”

Moja supruga Eileen bila je tipična nominalna kršćanka koja je pripadala Metodističkoj crkvi. Vjerovala je sve prave stvari, ali kad je upoznala mene na bolničkom plesu, prestala je ići u bilo kakvu crkvu. Bila je religiozna ali ne i spašena. Voljela je Isusa ali ga nikad nije sreala. Vjerovala je da je on Spasitelj svijeta ali nikada nije iskusila njegovo spasenje. Redovito bi dolazila tri puta tjedno u crkvu stoga što je voljela to ozračje i ljude iz crkve. Međutim, kada je sreala ateista koji je prezirao Boga, morala se odlučiti između mene i svoga Boga. I učinila je taj nevjerojatan izbor, a da nije uopće poznavala Boga. Udala se za mene i punih pet godina živjeli smo potpuno nekršćanskim nereligioznim životom. Odjedanput se ti Mormoni pojavljuju na našem pragu. Uzeo sam Bibliju svoje supruge , koju je ona zadržala iz sentimentalnih razloga iako ju nikad nije čitala. Rekao sam da ću dokazati da ti Mormoni ne naučavaju kršćanstvo kako valja te sam počeo citati iz cisto intelektualne vježbe. Nisam se uopće namjeravao uplitati ali sam rekao,

“Barem budimo točni u vezi kršćanstva. Nikome ono nije naudilo, a i dobro je za stare

gospode koje trebaju neki oslonac u životu. . Ali nama intelektualcima ne treba nešto takvo”

Bog me zgrabio. Haleluja! Ako nikada niste imali živi susret s Gospodinom Isusom Kristom, morate to doživjeti! Morate! Više od tri mjeseca čitao sam Bibliju , ponajprije stoga što sam htio pokazati netočnosti u mormonskom naučavanju, iz intelektualne vježbe. Dok sam otpočinjao s čitanjem , obuzela me je osoba Isusa Krista. Morao sam se odlučiti u vezi Isusa Krista. A tada sam sreo svog, mislim, prvog vjernika. On je bio prvi koji je ikad ostavio utjecaj na mene. Intelektualno mi je bio ravnopravan, bio je vrlo obrazovan čovjek s visokim položajem u društvu. Bog me je doveo do vrste čovjeka kojeg sam u svojoj umišljenosti i nadutosti bio spreman slušati. Dok smo sjedili skupa u njegovoj sobi, on se nije koristio nikakvim intelektualnim dokazima- samo mi je na jednostavan način govorio o razapetom Isusu. Rekao je,

“Alane, razlog zbog kojega ti Bog nije stvaran jest grijeh u tvom životu. Jedini način da upoznaš Boga je da se riješiš svojih grijeha, a jedini način da se to postigne je da povjeruješ u Isusa Krista koji je umro na križu za tvoje grijeha.”

Došao mi je s tom jednostavnom abecedom. Ne mogu vam reci kakav je to učinak imalo proizvelo u mojem srcu. Nije mi doticalo um. Ja sam imao mnoga filozofska pitanja koja je on samo zaobišao i zabio mi mač ravno u srce. Nisam razumio križ a tijekom ovih trideset čudnih godina koliko sam kršćanin križ me doslovno obuzeo.

Pavao je otišao u Korint, proveo tamo dvije godine, i kazao,

“Bio sam odlučan sam da među vama ne znam ništa drugo osim Krista Isusa, i to razapetoga”

Moj poziv vama jest da vratite križ u srediste vašeg odnosa s Bogom, đavlom, i sa životom. To je poput zvuka trublje, koji u našoj metodologiji, sva naša učenja o kraljevstvu, sve ostalo, mi ne smijemo pustiti temelj i srediste križa Isusa Krista. Ponekad sam zapanjen koliko su karizmatici orijentirani ka iskustvima a nemaju čvrste teologije. Trebate ovo kako bi čvrsto stajali protiv đavla u času nevolje.

Okrenimo na poslanicu Korinćanima, Pavao se uistinu suočava s problemom vraćanja na čistu jednostavnost križa Isusa Krista.

U 1 Korinćanima 1:17 čitamo:

Jer Krist me nije pozvao da krstim, nego da propovijedam Radosnu vijest, i ne u govornoj mudrost, da ne izgubi snagu križ Kristov.

Budimo pažljivi s mudročću riječi koja sprječava da križ ostvari svoj učinak. Primijenite to osobno u vašem životu. Križ nije nešto što ostavite iza sebe kada se spasite. Križ je vječna sila koja mora nastaviti raditi u našim životima. Vrlo je lako izgubiti križ u mudrosti riječi. Stoga, zbog naučene lekcije u Ateni, Pavao je bio vrlo oprezan.

“To nikada više neću učiniti. Neću više nikada negirati križ mudročću riječi ili mudročću metodologije, ili mudročću tehnologije.” Pogledajmo stih 18:

Bez sumnje, govor o križu ludost je za one koji propadaju, a za nas koji se spašavamo sila je Božja.

Primijetimo činjenicu da pritom rabi sadašnje vrijeme, dade se naslutiti da smo spašeni; *spašavamo* nagoviješta kako tek trebamo u potpunosti biti spašeni. Amen. Križ je još uvijek sila Božja za nas koji se spašavamo. Htio bih vam predložiti da se neki dugoročni problemi koje proživljavate u vašim životima i u savjetovanju ljudi iz crkve nalaze u snazi križa Isusa Krista. Propovijedam to svim srcem, i to ne samo na Uskrsnu Nedjelju. Sila križa mora trajno djelovati u našim životima. Pavao dijeli svijet na dvije osnovne kategorije: One kojima je poruka križa ludost i na one kojima poruka križa znaci silu za spasenje. Što je s vama? Sto križ čini u vama danas? Kako moć križa radi u vama i kroz vas danas? Htio bih vas ostaviti s tim pitanjima. Neću sada na njih odgovarati, ali Duh Božji, potaknuvši nas križem, On će nas nastaviti podučavati u ovim stvarima. Pogledajmo stih 19:

*Jer stoji pisano: "Uništiti ću mudrost mudrih, i učiniti ću ispraznim umnost umnih".
Gdje je mudrac? Gdje je književnik? Gdje li je istraživač ovog svijeta? Zar nije Bog učinio ludom mudrost svijeta?*

Slažete li se s tim? Vrlo je bitno da se složite.

Budući da svijet svojom mudročću nije upoznao Boga u Božjoj mudrosti, odluči Bog one koji vjeruju spasiti ludošću propovijedanja. I dok Židovi zahtijevaju znakove, a Grci traže mudrost, mi propovijedamo Krista razapetoga, sablazan za Židove, ludost za pogane.

Dopustite mi da vam nešto kažem – jasno je da su nam potrebni znaci i čudesa za uspostavu silu evanđelja. Znaci i čudesa ne mijenjaju ljudske živote, oni samo mogu fizički dotaknuti tijela. Križ je taj koji mijenja. Molim vas, urežite to duboko u vas duh. Znaci i čuda su neophodna da bi se osoba otvorila evanđelju. Ali, poruka križa je ta koja uistinu mijenja ljude, a ne znaci i čudesa. Možete vidjeti ljude koji su bili svjedoci svakojakih nevjerojatnih čudesa i uvjereni su u snagu Božje moći, ali njihovi su životi i dalje u neredu jer nikada nisu dopustili da križ učini svoj učinak u njima. Križ je taj koji je Božja sila za spasenje. Čudesa su uvjerljivi znak istinitosti evanđelja ali ona nisu moć evanđelja. Križ je moć evanđelja. Židovi su tražili znak, čudo, a Grci su tražili mudrost. Problem u Grcima bio je taj da su tražili pogrešnu vrst mudrosti. Tražili su mudrost ovoga svijeta.

Nastavio sam raditi za "Kodak" u istraživačkim laboratorijima a ušao sam i u akademski život. Dvije godine predavao sam na jednom sveučilištu u Engleskoj gdje sam se zapravo i spasio. Nakon toga, vratio sam se u "Kodak" ovaj put kako bih preuzeo glavni položaj i postao voditelj istraživačkog tima. Sada sam bio važna osoba. Mislio sam, "U redu, nekako ću morati pridobiti svoje kolege za Krista"

Pokušao sam biti intelektualan baš kao i Pavao ali nije uspijevalo. Do današnjeg dana živo se sjećam da je tamo bio čovjek imenom "Dr. S." koji je bio autoritet svjetskog glasa za ono što se događa kada zraka svjetlosti pogodi srebrni svjetlosni kristal. Koja blesava stvar da se zbog nje bude slavan. Znete li sto je u stvari stručnjak? Stručnjak je

netko tko zna sve vise i vise o sve manje i manje dok na kraju taj zna sve o ničemu. Bio je to svjetski autoritet a nešto sto sam ja otkrio prilikom istraživanja jest da se u stvari još uvijek ne zna što se događa tijekom tog fenomena. Bog je tako profinjen i nevjerojatan.

Ovaj čovjek je desetljećima radio u području fotografske teorije i bio je opće poznat autoritet. Jednog me dana nazvao,

“Alane, dođi u moj laboratorij, htio bih ti nešto pokazati – razvio sam novu nevjerojatnu emulziju sitnih čestica. Želim ti je pokazati.”

Tako sam ja dotrčao do njegovog laboratorija a on je stavio taj predložak pod mikroskop i kazao,

“Pogledaj u mikroskop. Vidjet ćeš kako su predivno istančane te čestice”

Dok sam gledao u taj mikroskop i izoštravao ga, znate li što sam ugledao? Ugledao sam mikroskopsku sliku šokantno gole žene. On je mislio da je to odlična šala. Samo sam se okrenuo prema njemu i primjetio,

“Izvana si ti jedan od najvećih svjetskih znanstvenika, ali u sebi si samo prljavo staro stvorenje. Potreban ti je Spasitelj.”

U 15 minuta izložio sam mu jednostavnu istinu evanđelja. Samo je stajao širom otvorenih usta. Mogao sam osjetiti kako se u njemu sve uskomešalo dok sam mu propovijedao silu križ. Pomislio sam, zaboravi svu intelektualnost i propovijedaj ludost križa!

Ako prolazite kroz ovaj Biblijski ulomak , uvijek ćete iznova naći kako nas podsjeća kako se poruka križa treba prakticirati. Mora se propovijedati. Moram vas potaknuti da gdje god da idete za vrijeme vašeg radnog tjedna budete odlučni ne znati ništa osim Isusa Krista i to razapetoga. Božja snaga bit će s vama. Od toga dana, hrabro sam odlučio ne sramiti se ludosti križa. Započeo sam organizaciju koja je evangelizirala radnike u “Kodakovoj” tvornici, gdje je radilo otprilike tisuću ljudi. Običavao bih stajati na stolu u kantini za vrijeme ručka i propovijedati uposlenicima o gospodinu Isusu. Mislio sam, ako cu već biti kršćanin, onda cu biti pravi kršćanin. Vidio sam kako su se događala najnevjerovatnija čudesa i promjene, kroz jednostavno propovijedanje ludosti križa Isusa Krista. Nije važno govorim li hinduistu ili muslimanu ili arogantnom zapadnjačkom intelektualcu, to je poruka križa u kojoj leži sila. Htio bih vas potaknuti da se ne sramite. Sjetite se što Pavao kaže u Rimljanima 1:16

Uistinu se ne stidim Evanđelja, jer je ono sila Božja za spasenje svakomu vjerniku, kako, u prvom redu, Židovu, tako i Grku.

U našem zapadnjačkom društvu u Americi i Europi dijelimo način razmišljanja koji je vrlo neobičan za naš dio svijeta. Mi to ne primjećujemo. Ali, ako živite u poganskom društvu kao ja koji sam proveo 13 godina u Bombaju u Indiji, gdje postoji poimanje dobra i zla koje jednostavno nije prisutno ni u jednom drugom društvu. To je rezultat kršćanskog naslijeđa. Od svih zemalja koje su osjetile moć križa samo je tim zemljama to neobično. Tu čak ni ne uključujem one europske zemlje koje su propustile Reformaciju. Ako odete na primjer do Španjolske ili Italije, možete zamijetiti stvarnu

razliku, čak i u velikim dijelovima Francuske. Ako odete do onih dijelova Europe koji su bili zahvaćeni Reformacijom, osnivanje Amerike se temeljilo na istinama Reformacije, vidjet ćete da je tamo raširen drugačiji način razmišljanja. Način na koji Bog razmišlja, ima čak i filozofsko ime a to je teza i antiteza, drugim riječima postoji ispravno i postoji pogrešno; ako je istinito, onda ono drugo ne može biti istinito. To je u potpunosti kršćanska zapadnjačka filozofija razmišljanja, ona u kojoj je nešto li dobro ili loše. Veći dio svijeta ne zna za to ili ne vjeruje u to. Kada je Pilat rekao "sto je istina?", on nije bio ciničan. Samo je govorio iz svoje kulture. Njegova kultura nije poznavala nikakvu istinu jer je sve bilo relativno.

Ono što se dogodilo na razmeđu stoljeća u našim edukacijskim ustanovama je nastojanje da se ponovo uvede sintetski način razmišljanja. Ovaj način razmišljanja koji uči da se istina nalazi u svemu: "Ne možemo odbiti sve govoreći da je krivo- to nije intelektualno, ako nismo otvorenoumni; ima istine u Hinduizmu, u Islamu, u Kršćanstvu. Moramo uzeti sve istine svih različitih razmišljanja a prava istina leži u mješavini svega toga." To je krivovjerje! Ide izravno u grčku filozofiju. Obišli smo puni krug dva tisućljeća, a kao zaključak izvukli pojam "doba razuma", za kojeg su odgovorni Huxley i neki njemački mislioci. Razlog zašto smo uopće dobili Nacizam je zato što su ti njemački mislioci dopustili da narod napusti svije korijene. Jednom kada izgubite osjećaj dobra i zla, istine i pogreške upadate u more neznanja. Više ne znate što je što. Svi smo bili podvrgnuti ovome načinu razmišljanja tijekom svoje izobrazbe. Pravilo svake edukacijske ustanove je da vas prisili da mislite šire, da izađete iz uskosti razmišljanja. Sveučilišta se namjerno postavljaju tako da vam ne dopuštaju da imate ograničene poglede, vi ste označeni kao netko tko ima zatvoren um koji se mora otvoriti drugim mogućnostima. To je sintetičko mišljenje. Razmatrate informacije a zatim dođete do zaključka, koji ne odbacuje ništa nego prihvaća sve, a na kraju nemate mišljenje o zapravo ničemu. To utječe na ne-stvaranje voda, jer nitko nema ništa u sto bi stvarno vjerovao, Gubite vodstvo, gubite strast za istinom, i volju da živite ili umrete za nju. Vidite li tu bolest u našem društvu? Sve se to vraća na način na koji razmišljamo. U prvih nekoliko poglavlja poslanice Korinćanima, Pavao odlazi uništiti mudrost mudrih zato jer ona nema nikakve vrijednosti kod u pronalaženju istine, zato jer je Bog crno-bijeli Bog, on je Bog teze i antiteze. Ako je ovo ispravno, onda je ono pogrešno. Ako je Isus Spasitelj, ne postoji nijedan drugi način za spasenje. To je jednostavno. Nema ništa u Hinduizmu ni u Islamu što nosi neku vrijednost. To me samo može odvratiti od istine, to nije put ka istini. Isus je rekao,

"Ja sam put, istina i život. Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni"

Biblija kaže da nema drugog imena pod nebesima danog ljudima po kojem se ljudi mogu spasiti. Ako prolazite kroz Pisma, ona su prepuna crno-bijelog načina razmišljanja. Križ je crno-bijeli događaj. On ozbiljno trajno i konačno rješava razne stvari i daje vječni život, trajnost i vječnost posvećuje drugim stvarima. Ako ne razmišljate ispravno, ne možete iskusiti silu križa. Morate dopustiti Bogu da u vas usadi Božji način razmišljanja. (Sam sam prošao potpunu promjenu – nisam prestao razmišljati, samo što sada razmišljam drugačije). Božja nepromjenjivost je kriterij po kojemu se prosuđuje sve ostalo. Vjerujem u nepromjenjivost Božje riječi iako je postojalo vrijeme kada mi je

baka davala Nove Zavjete a ja sam ih bacao. Došao sam do točke gdje vjerujem svim srcem i svim svojim bićem u vjerodostojnost Pisma. Ako je nešto napisano u Bibliji, onda je to dovoljno dobro i za mene. Štoviše, Bog to kaže onako kako misli. Bog kaže i to bude tako. Htio bih da zavapite Bogu ako već niste i zatražite obnovu uma.

Uvijek iznova mi bivamo poticani na obnovu uma. Ne prilagođavajte se ovom svijetu već se preoblikujte obnovom uma kako biste mogli dokazati što je dobra, prihvatljiva i savršena volja Božja. Htio bih upitati neke od vas koji su prošli visi stupanj izobrazbe- jeste li već obnovili svoj um? Razmišljate li na isti način kao i Bog? Bog je rekao, "Moje misli su iznad vaših misli, moji su putovi iznad vaših puteva. Koliko su nebesa iznad zemlje toliko su moji putovi iznad vaših puteva."

Vi zapravo ne možete dopustiti križu da učini svoje u vama sve dok niste spremni razmišljati na način na koji Bog razmišlja. Da uzmete crno-bijele Biblijske izjave kao crno-bijele izjave, koje imaju svu vlast vječnog Boga. To je vrlo bitno. Mudrost ovoga svijeta neće i ne može vas dovesti na mjesto gdje će križ moći silno djelovati u vašem životu- morate razmišljati na drugi način. Morate primiti mudrost koja dolazi odozgo. Ovo je samo uvod i ja se nadam da ima smisla. Razapeti Krist je kamen spoticanja za Židove zato jer čini bezvrijednima sva njihova religiozna djela.

"Zar želiš reći da sam ja četrdeset godina predano bio religiozan i da je to sve bezvrijedno?"

To je upravo ono što mislim. Jednako vrijedi ako ste hinduist ili musliman. Ako ste gorljivi kršćanin koji nije stavio pouzdanje u križ onda isto vrijedi i za vas. Naša pravednost koja se sastoji od stvari koje mi činimo kako bi se izmirili s Bogom, kako kaže u Izaiji 64:5, čak je i naša pravednost poput okaljanih haljina u Njegovim očima zbog naših krivih motiva;

"Činim sve te stvari da zaradim pomirenje i omilim Bogu, vidi kako sam ja dobar. Evo, upravo sam dao deset tisuća dolara crkvi."

Jednom kazete da sva pravedna djela postaju okaljane haljine. Zagađeno je vlastitim vrednovanjem i traženjem pomirenja pred Bogom. To je istina. Sve dok ne počnemo pravilno razmišljati nećemo primiti silu križa.

Nastaviti ću opisivati neke stvari koje se tiču sile križa. Prvo o čemu želim nešto reci je da je bilo neophodno da Isus umre na križu – nije bilo dovoljno da On samo umre. Ne Kristova smrt, nego Kristova smrt na križu, koji je sila. Moramo shvatiti da Bog s kojim imamo posla jest Bog koji ispoljuje srdžbu. Htio bih se neko vrijeme posvetiti Božjem gnjevu.

Božji gnjev je izvorno Biblijsko naučavanje. To nije samo ljutnja, gnjev je strašno uvrijeđena pravednost. Shvatite ove činjenice o Bogu, da svaki aktivni grijeh ima za posljedicu Božju reakciju odnosno uvrijeđenu, razbješnjelu pravednost, a mi griješimo protiv njegove volje i njegovih zakona. Ima tu dosta materijala za podučavanje, a vjerujem da čujete propovijedi na tu temu. Bog je Bog velike samilosti, On to uistinu jest; On je Bog velike ljubavi i On je ovdje da bi zacijelio naše velike boli. Ali mi gubimo tu sliku Božjeg gnjeva. Pokušat ću vam predočiti: primjerice, otac kaže svom malom sinu:

"Sine, idemo u crkvu za sat-dva, a ti si obučen u svoju cistu odjeću, zato ostani u kući. Ne želim da ideš nikamo dok ne pođemo u crkvu"

Dječak istrči iz kuće, sretno neke svoje prijatelje s kojima se ode igrati u neku staju gdje padne sa sjenika na pod. Ozlijeđen je, a njegova odjeća je poderana i prljava. To jedno malo stvorenje odnesu doma i zatim imamo problem:

1. Prljav je
2. Ozlijeđen je
3. Namjerno je bio neposlušan ocu

Nije dovoljno samo oprati mu odjeću, što je poput propovijedanja Evanđelja nekih ljudi, "Isus će vas oprati!"

Vi mu možete obuci čistu odjeću ali se niste suočili s tom pobunom koja ga je potakla da vam bude tako tvrdokorno neposlušan. On može ići korak dalje i naravno kada otac podigne malog dječaka tu se vidi i suosjećanje i ljubav u njegovom srcu ali svejedno se mora suočiti s problemom neposlušnosti.

Nije dovoljno samo ga obuci u čistu odjeću, nije dovoljno oprati mu rane da bi se bolje osjećao- moramo se suočiti s pobunom. Ne propovijedamo evanđelje koje jednostavno kaže,

"O, doveo si se u nered. Dođi k Isusu i on će te očistiti."

To nije evanđelje i to nije poruka križa. Iskreno se moramo suočiti s tom činjenicom razbješnjelosti. Koristim ovu riječ mudro, jer u jeziku Biblije Bog je u potpunosti razbješnjen, ljut i gnjevan naspram grijeha. Svi moramo doći do mjesta gdje ispovijedamo Bogu da smo bili pokvareno buntovni naspram Njega.. Vi ste možda došli jer ste povrijeđeni. Možda ste došli jer vam je život u neredu. Možda ste našli da je prvi dodir s Bogom njegova ruka koja čisti ili iscjeljuje. S tim se treba suočiti, inače nikada nećete spoznati moć križa. Jeste li spoznali činjenicu da ste bili buntovni, pokvareni grešnik spram Boga? U križu se sučeljuju Božji gnjev i grijeh. Nije bilo moguće da Isus umre u krevetu ili da ga baci s litice netko tko ga je mrzio u Nazaretu. Nije bilo moguće da on umre ikako drukčije nego na križu zato jer je Bog morao izliti svoj gnjev na svog Sina. Nije bilo prečaca. Htio bih da zamolite Boga da vam pokaze svoju mržnju spram grijeha. Ako se čvrsto uhvatimo te činjenice, to će nas odvratiti od olakog padanja u grijeh. Zapanjen sam kako ljudi mogu lako pasti u nemoralnost govoreći pritom,

"O, pa Gospod će mi oprostiti"

Razumijete li vi uopće sto ste učinili? Naravno da će Gospod oprostiti taj grijeh. Nema li nimalo užasa u vašim srcima? Sto zapravo znači koliko ste uvrijedili Boga i kako je zbog toga njegov gnjev morao biti izliven na Isusa da bi vam bilo oprošteno. Pogledajmo Izaiju 53:4-7

A on je naše bolesti ponio, naše je boli na se uzeo dok smo mi držali da ga Bog bije i ponižava.

Tko ga je bio i ponižavao? Bog!

Za naše grijeha probodoše njega, za opačine naše njega satriješe. Na njega pade kazna radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše. Poput ovaca svi smo lutali, i svaki svojim putem je hodio. A JAHVE je svalio na nj bezakonje nas sviju. Zlostavljahu ga, a

on puštaše, i nije otvorio usta svojih. Ko janje na klanje odvedoše ga; ko ovca, nijema pred onima sto je strižu, nije otvorio usta svojih. Ali se JAHVI svidje da ga pritisne bolima, žrtvuje li život svoj za naknadnicu vidjet će potomstvo, Produžit će sebi dane i JAHVINA će se volja po njemu ispuniti.

Bog je morao izliti svoj grijeh spram grijeha na njegovu ljudsku žrtvu u osobi Gospodina Isusa Krista. Križ je bio mjesto gdje su najokorjeliji zločinci bivali smaknuti. Isus je morao umrijeti smrću okorjelog zločinca umjesto tebe i mene. Odatle nema izlaza. To je moralo biti nagore, najokrutnije, obezvređujuće i najniže smaknuće rezervirano za najgoru vrstu kriminalca. Tako Bog razmišlja o grijehu, i toliko ga grijeh vrijeđa. Pobuđuje u njemu gnjev radi obeščašćenja koji traje i traje. To nije samo bijes, nego vječni stav. Kada biste zgriješili onda bi Bog dvije ili deset tisuća godina kasnije, bio jednako uvrijeđen tim vašim grijehom kao sto je i danas. Pokušajte shvatiti to. Postoji vječna uvreda koja se javlja u Bogu svaki puta kada zgriješimo. Bog nema izbora u ovoj stvari jer je riječ o samoj njegovoj naravi. Vratimo se našoj nesavršenoj paraleli s ocem gdje otac podiže svog ranjenog i prljavog sina ali kaže, "Bio si mi namjerno neposlušan i morat cu to riješiti"

Ali tu ima i ljubavi, i samilosti, no nema načina na koji bi on mogao nastaviti biti ocem bez da riješi taj problem namjerne neposlušnosti i buntovnosti. Jednom kada smo to shvatili, kao posljedica se javlja da počnemo mrziti grijeh onako kako ga Bog mrzi, i dolazimo obožavati Boga na drukčiji način zadivljeni onim sto je Isus učinio za vas i za mene: postao je objekt gnjeva kojega Bog osjeća spram grijeha.

O ovome se ne priča puno današnjih dana . Dok nas duboko ne prožme ovo, ne možemo stvarno iskusiti silu križa. Stojim zadivljen kako Bog šalje svoju ljubav na mene. Ma da mi je dozvoljeno u najdalji kut raja, da čistim podove, to mi je dovoljno. Bog mi ništa ne duguje. Ni vama On ništa ne duguje. Ako vas blagoslivlja, to je milost, milost i milost. Nismo mi ništa zaslužili ni zaradili. On je nevjerojatno milostiv i divan. Ponekad sjedim u radnoj sobi sav u suzama i kažem, "Uopće ne razumijem zašto si tako dobar prema meni, nije pravedno, potpuno je krivo, a ipak, tako to volim."

Pismo nas uvijek iznova usmjerava da se zahvaljujemo u svemu, a kada počnete tražiti Križ, to postaje izvor naše zahvalnosti. Uistinu vjerujem da je tako. Jeste li zahvalni za križ? Je li vam kada sinulo što je značilo da taj razbjesnjeli gnjev Božji spram grijeha bude u potpunosti zadovoljen? Postoji staromodni izraz, koji se ne koristi u nekim modernim izdanjima Biblije . To je izraz "žrtva pomirnica." Koristi se u dobrom starom engleskom King James prijevodu. U 1 Ivanovoj 2:2, na primjer,

On je žrtva pomirnica za naše grijeh; ne samo za naše nego za grijeh cijelog svijeta

Taj izraz "žrtva pomirnica" suvremeni liberalni prijevodi uopće ne vole zato jer znaci "zadovoljiti gnjev razbjesnjelog Boga". Radije koriste izraz "žrtva okajnica", sto bi prije značilo obrisati ploču spužvom, u smislu,

"U redu je, nema veze, sagriješio si. Sad ćemo obrisati ploču i pretvarati se da se to

nikada nije dogodilo.”

To nije dovoljno za Boga. On kaže,

“Jednostavno ne mogu zaboraviti jer moja narav ne zaboravlja. To se mora platiti, mora biti zadovoljeno.”

Tako je Isus otišao na križ i bio tretiran sukladno s Božjom voljom. Ne kao žrtva okolnosti nego prema Božjem planu bio je ponižavan, svučen, pribijen na križ, bičevan rimskim bičem, razbijena lica. Bio je odvučen u dubine bijesnog pakla u vremenskom razdoblju od tri dana kako bi taj grijeh i Božji gnjev bili zadovoljeni. Bio je to namjerni i neophodni Božji plan.

Ali se JAHVI svidje da Ga pritisne bolima.

Samo si zamislite kako taj rimski vojnik udara u Isusovo lice. Bilo je neophodno da se Božji gnjev nekako izrazi u činu tog rimskog vojnika. Možete li razumjeti tu veliku misteriju. Neka se ona natopi u vašem duhu. Kako počnete poimati to, ne samo da postajete zahvalni, ne samo da osjećate divljenje i strahopoštovanje naspram tog cijelog čuda. Kada se ja čvrsto primim toga, suze mi počnu nekontrolirano teći. Volim svog Spasitelja. Sve bih učinio za njega. Ništa se ne da usporediti s onim što je On učinio za mene. Tu je prisutna ljubav, tu je prisutno obožavanje, zahvalnost ali druga dimenzija toga se sastoji u slijedećem: u tom cinu Bog je u potpunosti zadovoljio pravdu i pravednost i zauvijek začepio usta đavlu. Sada više ne može ništa reći. On više nema nikakvo pravo nad vama ili nada mnom zbog onoga što je Isus učinio. Pogledajmo Kološane 2:13,

Vas, koji ste zbog prekršaja i neobrezanja svoga tijela...

Ovo je bilo vaše stanje. Bili ste u propasti! Sve što se prostiralo pred vama bio je pakao koji se samo povećavao. Kad biste napustili ovaj život otišli biste u pakao za vječnost. Nije bilo izlaza. Kada otpočnete shvaćati za ono što je Bog učinio u Kristu na križu, shvatite da nema nikakve druge poruke, i nikakvog drugog rješenja- ako čovjek ne pojmi križ on postaje izgubljen. To je ono sto raspiruje moju strast za evangeliziranjem. To što su ti dragi ljudi, ili ti grozni ljudi već izgubljeni.

Vi to ili preuzimate na sebe ili prebacujete na Njegov račun. Nijedna aktivnost na svijetu ne može promijeniti listu dugovanja. Kada biste nakon grijeha živjeli savršen bezgrešan ostatak života to ne bi nadodalo ništa na već postojeću listu. Ne možete odstraniti dug koji je već popisan. Nitko ne može tako živjeti, tako da vi svako dan samo povećavate taj dug, sve dok ga ne predete Njemu. Uzevši potvrdu o dugovanju,

Izbrisa zadužnicu koja je svojim uredbama bila nama protivna; ukloni je prikovavši je na križ.

Isus je povikao na križu,

“Svršeno je” (“tetevlestai” grčki perfekt od glagola “teleo”)

Ovo je jedna divna grčka riječ a znaci završen, dogotovljen. To je riječ dovršenja, ispunjenja. Koristila se u računovodstvu. Na primjer, mogli ste imati dug kod zemljoposjednika. Ili ako ste imali račun ili dug, jednom kad ste u potpunosti isplatili taj dug i kada je dug bio razriješen tada bi ista ta riječ "teleo" bila napisana preko tog računa- ništa za platiti. Haleluja! Grčki nam govori da kad je Isus zavikao na križu, da to nije bio uzvik boli nego onakav uzvik kakvim gladijator proglašava svoju pobjedu nad protivnikom. To je taj uzvik s križa. Haleluja! Ništa više za platiti! Uzeo je potvrde naših dugovanja i pribio ih na križ. Svojom krvlju i svom tom neophodnom patnjom, svaki udarac rimskih vojnika, svaki zamah biča, svaka agonija bila je dio Njegovog zadovoljavanja Božjeg gnjeva u potpunosti.

Bog je mogao pogledati Golgotu i reci,

potpuno sam zadovoljan, potpuno se izmirujem. Sva moja razbješnjela pravednost je u potpunosti zadovoljena. Sada mogu slobodno oprostiti. Više se ništa ne treba platiti."

Ne samo da je Bog u potpunosti zadovoljen, nego je i svaki temelj za osudu odstranjen kao dio duga.

Kada đavao dolazi protiv mene, ne mogu prihvatiti njegove laži jer su tako smiješne. Razumijete li što vam govorim? Ne može me optužiti. Ja mu onda kažem, "Znaš li ti uopće za križ? Kakve su to gluposti s kojima mi dolaziš"

Nalazim da mnogi kršćani žive u osudi jer sila križa nije učinila svoj posao. Pogledajte stih 15 u Kološanima 2. poglavlju:

Razoruža Poglavarstva i Vlasti i javno ih izlozi ruglu vodeći ih u pobjedonosnoj povorci pobijeđene njime.

Isus je ostvario potpuni trijumf nad njima. Oni više nemaju nikakvo pravo nada mnom. Davao ima isto toliko moći nada mnom koliko ima nad Isusom. Vjerujete li vi to? Živim tako već 25 godina. Kada sam počeo uviđati ove stvari od sreće sam skoro glavom probio strop! Ako ne uvidite faktor gnjeva sadržan u križu, ne možete prepoznati oslobođavajući faktor. Kako je križ u potpunosti i savršeno platio za sve i kako ja postajem potpuno slobodan od svih optužbi i đavoljeg prava nad mojim životom. Potpuno sam slobodan. Haleluja! slava Gospodu! Htio bih sve ovo sažeti:

Isus, koji je umro za mene (prvi učinak križa) omogućuje silu križa i moć da moj grijeh bude oprostjen i otklonjen. Isus je umro za mene da plati legalnu kaznu za grijeh i da ukloni svako sotonino legalno pravo nad mojim životom. Amen!

Postoji još pet učinaka križa koje bih htio detaljnije protumačiti:

Sljedeća je sila križa kod suočavanja našim starim čovjekom.

Treća je sila križa kod suočavanja s tjelesnim.

Četvrta je sila križa kod suočavanja s svjetovnim.

Peta je sila križa kod potvrđivanja saveza.

Šesta je sila križa kod suočavanja sa svakom bolesti

Kakav križ! Kakav Spasitelj! Kakva moć!

Pomolimo se, zamolimo Boga da usadi ove istine duboko u naša srca.

Otvorimo svoj duh Bogu.

“Bože, znam da je križ toliko važan. Nikad nećemo u potpunosti shvatiti tu veliku misteriju. Bože, želim da moć križa radi u mom životu. Bože želim postati osoba koja razmišlja crno-bijelo poput Tebe.

Gospode, oslobodi me od bilo kakve štete koju je obrazovanje moglo nanijeti mome načinu razmišljanja. Vrati me jednostavnosti i dubini Božjeg načina razmišljanja. Gospodine, vjerujem da postoje istine koje su u pravu dok je sve ostalo pogrešno. U samom srcu tvoje istine nalazi se križ Isusa Krista. Otvori moje oči da to spoznam. Neka ta sila započne graditi novi put u mome životu. Želim ti zahvaliti za Isusa, sto je pristao biti objektom Božjeg gnjeva na križu. To me ispunjava zadivljenjem. Na sami pogled na tu pomisao zadržim. Hvala ti Gospodine da si ti u potpunosti zadovoljio Božji gnjev na križu. Gospode, mrzim svoju pobunu i svoj grijeh. Drago mi je da je to sada iza mene; da je s tim gotovo. Ne želim ni dotaći se tih stvari ikada više. Ne želim imati ništa više s buntovnošću i grijehom i svom štetom koju oni donose. Bože daj da sila križa radi danas u meni. Ta sila me je odvojila od moći đavla. On više nema pravo na mene. Đavao i njegovi anđeli su nemoćni pred križem. Haleluja. Bože, poput malog djeteta primam silu tvog križa. Isusa, koji je umrijevši za mene uzeo na se moju pobunu, moju zloću, moj grijeh usmrivši ih na križu, izložio ih je gnjevu Božjem kako bi Bog mogao biti potpuno zadovoljan i u stanju primiti me sa samilošću, s oprostom, s ljubavlju. On mi daje novi život, novu narav i novo srce koje uživa u služenju Tebi. Zahvaljujem ti, Gospodine, blagoslivljam te, Isuse. Molim te, Gospode, učini me moćnim proglasiteljem križa gdje god da krenem. Želim da me pomažeš za propovijedanje ove poruke, poruke križa, i molim Te da Ti pomažeš tu poruku silom Svog Duha da oslobodiš ljude iz đavoljih pandži i dovedeš ih spasenju u Isusovo ime. Amen.